

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 24 października 2013 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Tomasz Słaboszowski (spr.)</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Władysław Budzeń</i>
	<i>Członek GKO:</i>	<i>Teresa Warszawska</i>
Protokolant:		<i>Bartosz Głuszko</i>

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacka Krawczyka,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 października 2013 r. odwołań wniesionych przez Obwinionych:

1) **(X)** - pełniącej w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Zastępcy Prezydenta Miasta (...);

2) **(Y)** - pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Naczelnika Wydziału Kultury i Promocji Miasta w Urzędzie Miasta (...);

od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach z dnia 20 grudnia 2012 r., sygn. akt: RKO/7101/113/12, którym:

uznano Obwinionych: **(X)** i **(Y)** winnymi naruszenia dyscypliny finansów publicznych, określonego w art. 17 ust. 1b pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na udzieleniu w dniu 7 marca 2011 r. na podstawie umowy Nr KP-11/4120/10/487 zamówienia w trybie z wolnej ręki na wykonanie usługi pn. „Promocja miasta (...) podczas rozgrywek (...) ligi piłki nożnej” o wartości 910.200,00 zł brutto, pomimo braku przesłanek umożliwiających zastosowanie tego trybu zamówienia publicznego, co naruszało art. 67 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 z późn zm.)

Obwinionym **(X)** i **(Y)** wymierzono karę upomnienia oraz obciążono obowiązkiem zwrotu na rzecz Skarbu Państwa kosztów postępowania w wysokości po 291,71zł;

1. na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2, art. 78 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 78 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 168) zwanej dalej ustawą
 - 1) uchyla zaskarżone orzeczenie w całości,
 - 2) uniewinnia Obwinionych (X) i (Y) od zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonego w art. 17 ust. 1b pkt 2 ustawy,
2. na podstawie art. 167 ust. 2 ustawy, koszty postępowania dotyczące (X) i (Y) ponosi Skarb Państwa.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

Wnioskiem o ukaranie z dnia 21 listopada 2012 r. Rzecznik dyscypliny finansów publicznych I instancji właściwy dla Regionalnej Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Katowicach (dalej zwanej RKO) wniósł o ukaranie (X) – byłej Zastępcy Prezydenta Miasta (...) oraz (Y) – byłego Naczelnika Wydziału Kultury i Promocji Miasta w Urzędzie Miasta (...) karami upomnienia, za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, polegającego na popełnieniu czynu określonego w art. 17 ust. 1b pkt 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (dalej zwaną ustawą). Czyn polegał na dopuszczeniu się w 2011 r. naruszenia art. 67 ust. 1 pkt 1 lit b ustawy Prawo zamówień publicznych poprzez udzielenie w dniu 7 marca 2011 r. na podstawie umowy nr KP-11/4120/10/487 zamówienia w trybie z wolnej ręki na wykonanie usługi pn. „Promocja miasta (...) podczas rozgrywek (...) ligi piłki nożnej” o wartości 910.200,00 zł brutto, pomimo braku przesłanek umożliwiających zastosowanie tego trybu zamówienia publicznego. Równocześnie we wniosku o ukaranie podniesiono, że Obwinieni nie byli uznani wcześniej za winnych naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Zawiadomienie w tej sprawie złożył Naczelnik Wydziału Gospodarki Finansowej Regionalnej Izby Obrachunkowej w Katowicach.

Orzeczeniem z dnia 20 grudnia 2012 r. RKO wydała orzeczenie, w którym uznała Obwinionych winnymi zarzucanego im czynu i wymierzyła karę upomnienia oraz obciążyła ich kosztami postępowania w wysokości po 291,71 zł na rzecz Skarbu Państwa.

Pismem z dnia 24 stycznia 2013 r. zostało wniesione odwołanie od orzeczenia z dnia 20 grudnia 2012 r. RKO w imieniu obydwu Obwinionych, zarzucając orzeczeniu bezzasadne przyjęcie, że – w kontekście całokształtu okoliczności faktycznych sprawy (bezsportnych) –

Obwinieni nie byli uprawnieni do udzielenia w dniu 7 marca 2011r. na podstawie umowy nr KP-11/4120/10/487 zamówienia w trybie z wolnej ręki na wykonanie usługi pn. „Promocja miasta (...) podczas rozgrywek (...) ligi piłki nożnej”, podczas gdy przedmiot zamówienia i sposób jego wykonania implikował, w kontekście całokształtu okoliczności także prawnych – to, iż zamówienie mógł zrealizować tylko jeden wykonawca. Zarzucono również bezzasadne przypisanie winy w popełnieniu przypisanych czynów. Następnie wniesiono o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i uniewinnienie Obwinionych od zarzucanego im naruszenia dyscypliny finansów publicznych.

W uzasadnieniu odwołania podniesiono, że bezsporne jest, że Gmina (...) była uprawniona do udzielenia zamówienia na wykonywanie usługi w zakresie promocji Miasta. Nie sposób zatem kwestionować tego, iż Gmina ma swobodę w doborze środków, jakimi będzie posługiwać się w realizacji swoich zadań, byleby dobrane środki wypełniały wskazane przez ustawodawcę dyrektywy dokonywania wydatków publicznych. W sprawie niniejszej Gmina (...) zdecydowała się o wyborze formy swojej promocji w ramach rozgrywek (...) ligi. W sprawie niniejszej nie chodziło o najogólniej rozumianą promocję Gminy, ale o promocję Gminy realizowaną wedle ściśle określonego założenia, tj. podczas rozgrywek (...) ligi piłki nożnej. By taką usługę realizować potencjalni wykonawcy musieli dysponować ściśle określonymi przez obowiązujące przepisy prawa walorami, przede wszystkim wykonawcy musieli dysponować drużyną uczestniczącą w rozgrywkach sportowych (...) ligi piłkarskiej funkcjonującą w ramach klubu sportowego.

Skarżący następnie podniósł, że w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia nie odniesiono się do szeregu kwestii podnoszonych przez Obwinionych w piśmie ich pełnomocnika. Przede wszystkim nie odniesiono się do szczegółowego sposobu wykonywania umowy, a ten sposób umowy nie wykraczał poza powszechnie spotykane na rynku obowiązki klubu piłkarskiego w odniesieniu do promowanego w ten sposób podmiotu. Obwinieni działający w imieniu zamawiającego zdecydowali zatem o udzieleniu w trybie z wolnej ręki zamówienia temu podmiotowi, który obiektywnie rzecz ujmując mógł to zamówienie wykonać jako jedyny. Odrębnego potraktowania wymaga kwestia przypisanej obojgu Obwinionym winy w popełnieniu naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Obwinieni wskazywali na konkretne przyczyny, które w ich świadomości wywołały przekonanie o zasadności zastosowania trybu z wolnej ręki. Za dalece niewystarczające uznać trzeba zawarte w tym zakresie w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia ogólnikowe stwierdzenia, iż od osób pełniących określone funkcje można wymagać najwyższej staranności w podejmowaniu czynności związanych z gospodarką finansową. Jak wskazano wyżej Obwinieni wybrali określoną drogę postępowania, przed wyborem, której rozważyli wszystkie za i przeciw dochodząc do wniosku, iż stosowanie procedur określonych przepisami zamówień publicznych nie jest celem samym w sobie. Nie udowodniono, by w dacie udzielenia zamówienia ktokolwiek inny niż ten konkretny wykonawca mógł zrealizować taką usługę.

Mając wszystko powyższe na uwadze, Skarżący podniósł, iż skierowanie niniejszego odwołania uznać trzeba za konieczne i w pełni zasadne.

Na dzień 27 maja 2013r. została przed Główną Komisją Orzekającą (dalej zwaną GKO) wyznaczona rozprawa, którą odroczone z przyczyn formalnych na 8 lipca 2013,r., a następnie z tych samych przyczyn na 24 października 2013r. Na dzień 24 października 2013 r. nie stawili się Obwinieni prawidłowo powiadomieni o terminie rozprawy. Stawili się natomiast pełnomocnik Obwinionych (...) oraz Zastępca Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Jacek Krawczyk. W wyniku przeprowadzonej rozprawy strona obwiniona podtrzymała odwołanie, strona oskarżycielska wniosła o uwzględnienie odwołania i uniewinnienie Obwinionych.

Biorąc powyższe pod uwagę, skład orzekający GKO zważył, co następuje. Odwołanie zasługuje w całości na uwzględnienie. Skoro Miasto (...) podjęło wcześniejszą decyzję o

promocji Miasta w trakcie rozgrywek (...) ligi piłkarskiej, to nie ulega wątpliwości, iż usługę taką w warunkach Miasta (...) mógł zrealizować wyłącznie klub sportowy (...), a zatem zastosowanie przy udzieleniu zamówienia publicznego art. 67 ust. 1 pkt 1 lit b ustawy Prawo zamówień publicznych należy uznać za w pełni zasadne. Tym samym nie może być również mowy o przypisaniu winy Obwinionym skoro w zarzucanym czynie brak znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Sprawą niewyjaśnioną na gruncie zgromadzonego materiału dowodowego pozostaje natomiast sposób wyboru i identyfikacja samego zadania, jakim jest promocja Miasta (...) poprzez reklamowanie Miasta (...) w trakcie rozgrywek (...) ligi piłkarskiej właśnie na terenie Miasta (...). Czy tak zrealizowane zadanie promocyjne osiąga swój cel ustawowy, którego spełnienie jest warunkiem zaliczenia zadania do katalogu własnych zadań jednostki samorządu terytorialnego. Gdyby taki cel nie był faktycznie realizowany, można by się doszukiwać w działaniach Miasta (...) naruszenia art. 15 albo 11 ustawy. Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy nie daje jednak podstaw do uznania, iż zachodzą okoliczności faktyczne do sformułowania zarzutów z punktu widzenia dwóch wyżej przytoczonych artykułów ustawy. Zważywszy na to, że sprawa była rozpatrywana pod kątem ewentualnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych z art. 17 ust. 1b pkt 2 ustawy a nie ww. artykułów GKO zmuszona była odnieść się tylko do tak postawionych zarzutów.

Biorąc powyższe pod uwagę, orzeczono jak w sentencji.